

[Chr. Rasmussen.]

angående de spørgsmål, jeg rejste her ved første behandling, og jeg takker for disse ændringsforslag.

Der er imidlertid et spørgsmål tilbage, som ikke er klaret, og som jeg håber, vi kan få klaret, inden forslaget går til tredje behandling, og det er det spørgsmål, som fra alle sider blev rejst ved første behandling, angående enkers rentebetaling. Jeg ved da meget vel, at det set på baggrund af den store masse er et meget lille spørgsmål; det er måske ikke engang hvert år, der forekommer en sag herom; men når den forekommer, virker det i højeste grad urimeligt, at man forhøjer renten, samtidig med at den pågældende enke er blevet dårligere økonomisk stillet. Derfor vil jeg gerne spørge landbrugsministeren, om han ikke herfra kan give tilsagn om, at dette spørgsmål vil blive klaret. Det kan klares rent administrationsmæssigt ved forhandling mellem de to ministre, landbrugsministeren og finansministeren. Der er ikke mange penge i det. Det er helt sikkert.

Kjær Rasmussen: Ja, da vi ikke kan være med i udvalgene, må man jo finde sig i at høre på vore bemærkninger her ved anden behandling.

Jeg går stadig med det håb, at ministeren vil skaffe tinget en landbrugsdebat. Ved den lejlighed kunne vi så bl. a. høre ministerens syn på landbrugets strukturproblemer. I vores parti erkender vi, at landbruget har store problemer at slås med; vi erkender, at proletariseringen skrider rask fremad, og at der må sættes ind fra lovgivningsmagtens side, f. eks. gennem favorisering af visse typer landbrugsaktivitet.

Vi er overbevist om, at regeringen må komme med et udspil af en eller anden art på det område, især efter at markedsdrømmerierne er hørt op, og det er de vel formentlig. Vi må have foretaget en analyse af, hvordan vi skal sætte ind markeds-mæssigt, hvor vi skal sætte ind for afsætningen af danske landbrugsvarer, og jeg vil håbe,

jeg vil meget håbe, at ministeren vil iværksætte en sådan.

Men vel, vi har her liggende et forslag om udlån til sammenlægning, supplerings- og oprettelse af jordbrug. At der er mulighed for at låne til sammenlægning og supplerings, finder vi ganske fornuftigt. Der er ligesom noget fremadrettet i disse paragraffer ud fra den betragtning, at vi må nå frem til større brug.

Vi synes absolut ikke, det er i orden, at lånebeløbet til nye selvstændige gartnerier skal kunne gå op til 65.000 kr. Begrundelsen i forslaget er den, at gartnerjord i byudviklingsområder er dyr. Under første behandling var jeg inde på det komplet meningsløse i, at staten på denne måde — omend indirekte — er med til at jobbe jordprisen i vejret. For os at se ville det være langt rimeligere, om man krævede gartnerier placeret i yderzoner, hvor jorden i hvert tilfælde kan købes til mere rimelige priser.

§ 1, stk. 2, omhandler lån til havekolonijord. Denne paragraf er naturligvis populær hos kolonihavefolkene; men den siger jo også, at penge anvendt til rekreative områder er givet godt ud, og jeg vil da meget håbe, at tankerne her vil blive fulgt op på andre områder.

Alt taget i betragtning synes vi ikke, at nærværende forslag tjener hensigten, nemlig landbrugets strukturrationalisering. Der er dog visse gode ting i forslaget, og under hensyn hertil vil vi undlade at stemme ved tredje behandling.

Landbrugsministeren (Peter Larsen): Jeg vil gerne takke udvalget for en meget hurtig behandling af nærværende lovforslag og samtidig give tilsagn om ved et møde mellem anden og tredje behandling at tage de spørgsmål op, som her er rejst. Jeg mener dog, at det allerede på nuværende tidspunkt er rigtigt at give et bekræftende svar på det spørgsmål, hr. Chr. Rasmussen rejste om enkerens stilling; jeg vil gerne bidrage til, at man får en meget positiv løsning af dette spørgsmål.